

Een vrommes ut Rukaje

Mit un bakkie koffie zit ik in m'n ééntje te prakkizeren dak oek best us un stukkie ken schrivve voor de krant. Ik zee hut tegen m'n man maar die zee, bel neent ! Ze hebben ommers al zat van zukke woorden.

Maar ik, toch eigenwis en toch schrivve. Nou ik mot zegge, dat is toch knap lastig. As je hit zegt klinkt het heel anders dan dat je hit opschrift. Neem nou het woord zeug. Die 'eu' klinkt precies as de 'eu' in het woord deur.

Om nog es op die zeug terug te komme: As tie nou breemstig was, mos tie naar de bereboer. Die zurgde met z'n beer netuurlijk dat er na veroop van tit jonge bigges kwamen.

Zo schiet me oek te binnen as moeder de geit vroeger mos melleke dat ze dan me vaders kiel an trok en ze zette oek z'n pet op. Dan hat ze hut luggie van m'n vader en dan stompte die sik niet zo erg. Ik zie dat m'n bakkie koffie op is.

En nou mot ik nodig (de o klinkt als de oo in mooi) vedder mit de boel op te rumme. De was mot oek nog gedaan worre. Ik geloof dat ik er maar weer us stissel in zal doen. Dan wordt hut katoenen goed wat stivver en hut blijft langer schoon zee m'n moeder altit.

Zo, dat is dan een brieffie van een huusvrouw die niet gewend is zo te schrivve. Oek hoop ik dat u er ut wis ken worre. Ik mot oek nog zegge dat ik erg veul geniet van uw stukgies in de krant. Ik zou zo zegge, nog veul groeten van een vrommes uut Rukaje